

Ali je oznaka »lažnivi kljukec« dobra ali slaba opredelitev?

Iz članka Jožeta Dežmana o Vitomirju Grosu, ki je bil objavljen v Gorenjskem glasu 15. marca 2021 v rubriki GG Plus, je treba najprej ugotoviti, kaj je res in kaj ni. Torej, neresnične so Dežmanove trditve:

– Vitomir Gros ni bil prvi predsednik Slovenske obrtniške stranke (SOS), temveč je bil to inž. Franc Golija.

– SOS se ni pridružila Demosu, temveč je s koalicijo Demos tvorila zmagovito koalicijo, ker je njenemu vstopu v Demos nasprotovala S. H. Diklić.

– Na velikem shodu v Kranju se ni zbralo »več tisoč« ljudi, temveč več kot pet tisoč.

– Leta 1996 Vitomir Gros ni zaprl kranjske upravne enote, ker da država Občini Kranj ne plačuje dovolj velike najemnine, temveč ker država sploh nobene najemnine ni plačevala, in to ne »Občini Kranj«, temveč Mestni občini Kranj.

– Ni nasprotoval ureditvi nemškega vojaškega pokopališča, temveč je nasprotoval, da naj bi to urejali nižji državni uradniki in celo nemški uslužbenci namesto takrat za te stvari uradno pristojne Mestne občine Kranj, in da naj se to ureja na pieteten način, ne pa da so posmrtni ostanki vozili s samokolnicami in jih vpričo mene celo stresli. Nemško vojno grobišče (tam so pokopani pripadniki 22 narodov, tudi Slovenci) je sedaj urejeno lepo in pietetno, vendar brez skoraj pet metrov visokega čez pokopališče dominirajočega tevtonskega križa in brez nemškega granita (na mojo zahtevo je vgrajen pohorski granit). Po zaključku se mi je nemški veleposlanik za sodelovanje zahvalil rekoč, da so bila pogajanja z menoj sicer trda, a da sem se dogovorov držal, česar doslej v Sloveniji ni bil vajen.

– Ni na splošno zaviral vstopa tujih trgovcev v Kranj, temveč je nasprotoval prisiljevanju Vlade RS, da naj bi občine tujim investitorjem brezplačno preskrbele stavbna zemljišča. S Sparom je celo dosegel dogovor.

– Ni res, da bi bilo kakršnakoli razlika, sploh pa ne ideološka, med prijavo 119 podjetij družbeni pravobranilki samoupravljanja ge. Tomšič glede privatizacijskih nepravilnosti v podjetjih in glede skoraj toliko denacionalizacijskih zahtevkov v korist celotne nekdanje občine Kranj ob soglasju ostalih županov občin, ki so nastale iz prvotne kranjske občine. Državno uradništvo je zatrjevalo, da so zahtevki upravičeni, moj naslednik pa je te zahtevke v škodo MOK umaknil. Nihče ga ne vpraša, zakaj ... Pritlehnih insinuacij v članku sploh ne omenjam. Glede na zgornje ugotovitve, ki so povsem jasne iz uradnih listin, je mogoče ugotoviti, da oznaka »lažnivi kljukec« upravičeno pripada tistemu, ki take in podobne neresnice širi. Ni pa za nikogar kaj prida dobra.

Dežman zelo rad analizira in podaja mnenje o vsem in o vseh okoli sebe. Vsakomur, ki ga nespodobno in z lažnivimi izmišljotinami secira, kaj izmišljenege pritakne. Vendar venomer kaj takega, kar sicer sam počne ali pa v kar ga žene kakšna njegova frustracija. Posluhuje se celo psihiatričnih prijemov.

Sicer pa, g. Dežman, sam sem vedno izrekel mnenje o tistem, kar sem bil vprašan, in o tistem, kar sem prej dobro proučil. Vi pa ste res nekakšen politični in celo vsesplošni vseved, čeprav ste v preteklosti ničkolikokrat spremenili svoje mnenje in politično usmeritev. V tem ste od Vas omenjeno S. H. Diklić debelo prekosili. Šli ste pač tja, kjer je koristneje. Ta trenutek k eni od vladajočih strank, da ste zopet lahko postali direktor muzeja, kjer ste pred desetimi leti morali mesto zapustiti (po moji oceni sicer neupravičeno).

Mogoče ste, g. Dežman, užaljeni, ker Vam na Vašo željo nisem hotel izročiti svojega obširnega arhiva o tistih prelomnih časih, ko ste mi rekli, da želite pisati o kranjskem Demosu. Moje mnenje glede tega je jasno, da o Demosu ne more pisati nekdo, ki je bil takrat eden njegovih najostrejših nasprotnikov. A ste me kljub temu na javni prireditvi v Gorenjskem muzeju apostrofirali, češ da Vam nočem dati svojega arhiva. Ker so me k temu nagovarjali tudi drugi, Vam podobni, sem tedaj javno izjavil, da svojega arhiva pač ne dam vsakemu oslu. Sapienti sat!

VITOMIR GROS